

Άγιος Δημήτριος

ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2018

Ζ' ΛΟΥΚΑ

(Λουκ. η' 41 - 56)

(Γαλ. στ' 11 - 18)

πίστι# ως Τόλμ#

«Και παραχρήμα έστη η ρύσις του αίματος»

Πολλοί ήταν οι άνθρωποι που έτρεχαν κοντά στον Χριστό για να τον δουν, να τον ακούσουν και να δεχθούν κάποια ευεργετική δωρεά Του. Αρκετοί πίστευαν ότι και με ένα άγγιγμα στα ενδύματά Του, θα γίνονταν δέκτες της ευλογίας Του. Και πραγματικά «όσοι αν ήπτοντο αυτού εσώζοντο». Το βλέπουμε και στην αιμορροούσα γυναίκα του σημερινού Ευαγγελίου. Η δυστυχισμένη εκείνη ύπαρξη υπέφερε δώδεκα ολόκληρα χρόνια και η επιστήμη ακόμα ύψωνε τα χέρια. Οι γιατροί δεν μπορούσαν να την θεραπεύσουν. Μόνο μια ελπίδα απέμενε. Ο παντοδύναμος Ιησούς για τον οποίο τόσα πολλά ακούγονταν, ότι δηλαδή θαυματοουργούσε και πρόσφερε ζωή στους ανθρώπους.

Έτσι, λοιπόν, όταν ο Κύριος επισκέφθηκε τον τόπο της, αυτή δεν παρέλειψε να αδράξει την ευκαιρία. Αποφάσισε να τον πλησιάσει. Αυτή τολμούσε, αλλά το πλήθος του κόσμου που τον είχε κυκλώσει και συμπορευόταν μαζί Του, δεν της επέτρεπε να πλησιάσει πιο κοντά. Φάνταζε αδύνατο να μπορέσει να του μιλήσει. Η πίστη όμως πάντοτε και ιδιαίτερα σε τέτοιες κρίσιμες στιγμές, δίνει διεξόδους ζωής.

Καθώς, λοιπόν, ο Χριστός βάδιζε ανάμεσα στο συνωθούμενο πλήθος, εκείνη κατάφερε να πλησιάσει και να αγγίξει στο πίσω μέρος ένα άκρο του ενδύματός Του. Τη στιγμή αυτή ένιωσε σαν να την άγγιξε ηλεκτροφόρο καλώδιο. Αισθάνθηκε κάτι παράξενο και κατάλαβε ότι έλαβε το ποθούμενο. Ότι θεραπεύθηκε. Ίσχυσε και στην περίπτωση της το αποστολικό λόγιο «εγγίσατε τω Θεώ και εγγιεί υμίν». Αγγίζουμε τον Θεόν όταν έχουμε πίστη. Όταν εναρμονίζουμε τη ζωή

Α
Γ
Ι
Ο
Σ

Δ
Η
Μ
Η
Τ
Ρ
Ι
Ο
Σ

9
3,
3

F
M

S
T
E
R
E
O

μας με το θέλημά του. Όταν εκφράζουμε εμπιστοσύνη για τις δωρεές Του.

Το σωτήριο άγγιγμα

Όπως μας πληροφορεί ο ευαγγελιστής Λουκάς, καθώς πορευόταν ο Χριστός και τον «συνέθλιβε» πλήθος κόσμου, όλοι έμειναν σαστισμένοι όταν ρώτησε: «Ποιος με άγγιξε;». Το ερώτημά του τη μεγάλη αυτή στιγμή του συνωστισμού φάνηκε να ήταν μάλλον ακατανόητο. Και όμως ο Κύριος επέμενε: «Κάποιος με άγγιξε». Τότε η πιστή γυναίκα, έντρομη, πλησίασε, ομολόγησε την ενέργειά της και δημοσιοποίησε το θαυμαστό αποτέλεσμα που είχε.

Όμως κάτι που θα πρέπει να προσέξουμε, αγαπητοί αδελφοί, είναι ότι το άγγιγμά της στο ρούχο του Ιησού δεν ήταν μόνο εξωτερικό, αλλά ήταν κυρίως εσωτερικό. Τι σημαίνει αυτό; Ήταν άγγιγμα με πίστη. Γι' αυτό, άλλωστε, προέκυψε και το θαυμαστό αποτέλεσμα. Η αιμορροούσα γυναίκα γίνεται αιώνιο παράδειγμα για κάθε άνθρωπο που καταλαμβάνεται από τον ευλογημένο πόθο να «αγγίξει» το πρόσωπο του Χριστού, η παρουσία του οποίου αποκαλύπτεται αυθεντικά στο Σώμα του, την Εκκλησία. Η μετοχή στη μυστηριακή ζωή της, μεταβάλλεται σ' ένα σωτήριο «άγγιγμα» που αποκαθιστά την προσωπικότητα του ανθρώπου και τον αφήνει να γεύεται το χώρο της θείας θαυματουργίας στη ζωή του. Αρκεί ο άνθρωπος να μην μένει εγκλωβισμένος στον εαυτό του. Να μην εμπιστεύεται τις εγωτικές του δυνάμεις, αλλά να εγκολπώνεται την αγάπη και την χάρη του Χριστού. Είναι χαρακτηριστική η αναφορά του αποστόλου Παύλου, ο οποίος λέει ότι ο σκοπός του πνευματικού μας αγώνα στην Εκκλησία είναι «ίνα μη ώμεν πεποιθότες εφ' εαυτοίς, αλλ' επί τω Θεώ τω εγείροντι τους νεκρούς».

Αγαπητοί αδελφοί, η ευαγγελική αλήθεια υπαγορεύει στη ζωή μας να προσεγγίσουμε κι εμείς το Σωτήρα Χριστό για να δεχθούμε τη σωτήρια αλήθεια του. Ας μη λησμονούμε ότι και εμείς σήμερα, όπως η αιμορροούσα γυναίκα τότε, υποφέρουμε από διάφορες «ασθένειες» που δεν μας επιτρέπουν να ζούμε στην χάρη και την αγάπη του Θεού. Γι' αυτό, ας τολμήσουμε όπως η γυναίκα τότε να πλησιάσουμε τον Κύριο για να καταστούμε και εμείς δέκτες της θεραπευτικής ενέργειάς Του, η οποία είναι η μόνη που μπορεί να μας απαλλάξει από τα σημερινά τραγικά αδιέξοδα που τόσο οδυνηρά βιώνουμε. Η ευαγγελική περικοπή σήμερα αναφέρεται και στο θαύμα της ανάστασης της θυγατέρας του Ιαείρου. Ο λόγος του Χριστού που απηύθυνε στον Ιάειρο «μη φοβού, μόνον πίστευε και σωθήσεται», ας γίνει ο πιο ισχυρός δείκτης και στη δική μας ζωή.

Ἀποστολικό Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐάν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπίστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῆ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Εὐαγγελικό Ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἰδοὺ ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ οὗτος ἀρχὼν τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα καὶ αὕτη ἀπέθνησκει. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν. Καὶ γυνὴ οὕσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἣτις ἰατροῖς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι, προσελθοῦσα ὀπίσθεν ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς ὁ ἀψάμενός μου; ἀρνούμενων δὲ πάντων εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι καὶ λέγεις τίς ὁ ἀψάμενός μου; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἦψατό μου τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνω δύνάμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ. Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ δι' ἣν αἰτίαν ἤψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θάρσει, θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχεται τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγων αὐτῷ ὅτι Τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ λέγων· Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ ἀφῆκε εἰσελθεῖν οὐδένα εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα. Εκκλαίον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει. καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς ἐφώνησε λέγων· Ἡ παῖς, ἐγείρου. Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα, καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν. Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὃ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

Άγια Σκέψη # Της Υπεραγίας Θεοτόκου

Η Αγία Σκέπη της Υπεραγίας Θεοτόκου εν Βλακερνών εορτάζει την 1η Οκτωβρίου όπου και το βιογραφικό σημείωμα.

Η Εκκλησία της Ελλάδος όμως, την έχει μεταθέσει στις 28 Οκτωβρίου, όπου η Ελλάδα γιορτάζει το μεγάλο γεγονός της διασώσεως και απελευθερώσεως της από τον Ιταλογερμανικό ζυγό. Την Ακολουθία που ψάλλεται αυτή την ημέρα την έγραψε ο Αγιορείτης Μοναχός Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης και εγκρίθηκε από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος στις 21 Οκτωβρίου 1952 μ.Χ. όπου και αποφασίστηκε ο συνεορτασμός της εορτής της Αγίας Σκέπης και της Εθνικής επετείου του «ΟΧΙ» (Συνοδικές Εγκύκλιοι, Τόμος Β', Αθήνα 1956, σελ. 649).

Απολυτίκιον

Της Σκέπης σου Παρθένε, ανιμνούμεν τας χαρίτας, ην ως φωτοφόρον νεφέλην, εφαπλοίς υπέρ έννοιαν, και σκέπεις τον λαόν σου νοερώς, εκ πάσης των εχθρών επιβουλής. Σε γαρ σκέπην και προστάτιν και βοηθόν, κεκτήμεθα βοώντες σοι• Δόξα τοις μεγαλείοις σου Αγνή, δόξα τη θεία Σκέπη σου, δόξα τη προς ημάς σου, προμηθεία Άχραντε.

Κοντάκιον

Ὡσπερ νεφέλη αγλαώς επισκιάζουσα, της Εκκλησίας τα πληρώματα Πανάχραντε, εν τη πόλει πάλαι ώφθης τη Βασιλίδι. Αλλ' ως σκέπη του λαού σου και υπέρμαχος, περισκέπασον ημάς εκ πάσης θλίψεως, τους κραυγάζοντας• Χαίρε Σκέπη ολόφωτε.

Ο Οίκος

Άνωθεν εφαπλούσα, την αγίαν σου Σκέπην, Παρθένε Θεοτόκε Μαρία, σκέπεις και σώζεις τον σον λαόν, καθ' ώραν σε Αγνή επιβωόμενον• νυν δε σου τα θαυμάσια, ευγνωμόνως υμνεί κραυγάζων•

Χαίρε του κόσμου η Σωτηρία

Χαίρε Ελλάδος η προστασία.

Χαίρε των Αγγέλων παράδοξον θέαμα

Χαίρε των ανθρώπων ακλόνητον έρεισμα.

Χαίρε Μητηρ Αειπάρθενος του Παντάνακτος Χριστού

Χαίρε σκέπη και αντίληψις του λαού σου του πιστού.

Χαίρε ότι εφάνης σκέπουσα το σον Έθνος

Χαίρε ότι παρέχεις νίκας τω στρατοπέδω.

Χαίρε πηγή πλουσίας χρηστότητας

Χαίρε λαμπάς Θεού αγαθότητος.

